

*Dr. Palágyi Tivadar**

A 2010. ÉVI SZABADALMI REFORMTERVEZET AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Az Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 2010. februári számában közzeltünk egy cikket „A szabadalmi reformmozgalom és a bírói gyakorlat változása az Amerikai Egyesült Államokban az utóbbi két évtizedben” címmel. Ebben a szabadalmi reformmozgalmat ismertettük az elmúlt év végéig. Az alábbiakban a 2010. évi szabadalmi reform törvénytervezetéről (Patent Reform Bill 2010) számolunk be, amelyet a továbbiakban „törvénytervezetként” fogunk említeni.

A 2010. áprilisi törvénytervezet javított változata a republikánus és a demokrata szenátorok által javasolt, 2009. évi törvénytervezetnek. Minthogy az Egyesült Államok szabadalmi törvényét több mint 50 éve nem reformálták meg jelentősen, szakmai körökben nagyfokú az egyetértés abban, hogy korszerűsítésre van szükség.

A törvénytervezet ebből a célból fontos változásokat javasol, amelyek közül néhány viszonylag vitathatatlan. A törvénytervezet átalakítja a jelenlegi feltalálói rendszert bejelentői rendszerre, és ezáltal az Amerikai Egyesült Államok szabadalmi törvényét összhangba hozza a világ többi országának szabadalmi törvényével. Ennek számos előnye lenne, amelyek közül az a legjelentősebb, hogy azok a cégek, amelyek világszerte szabadalmi oltalmat kívánnak szerezni, más országokban már eddig is arra voltak kötelezve, hogy bejelentői alapon dolgozzanak; ezentúl majd azonos alapon közelíthetnek a szabadalmazáshoz. Egyébként az egyesült államokbeli szabadalmaknak mintegy a fele amúgy is külföldi elsőbbségű. Emellett sokkal könnyebb azt bizonyítani, hogy valaki először nyújtott be szabadalmi bejelentést egy műszaki megoldásra, mint azt, hogy a megoldást először találta fel. A valóságban az új rendelkezés csak kevés esetben jelentene különbséget, de a szabadalmi rendszer használói számára lényeges biztonságot nyújtana.

A törvénytervezettel kapcsolatban több vitára ad okot az, hogy változásokat javasol a szabadalmi perekben a károk kiszámításánál. Ilyen téren a törvénytervezet azt kívánja biztosítani, hogy különösen az esküdtszék csak olyan károkról döntsön, amelyek szorosan az ügyszökhöz kapcsolódó tényeken alapulnak, ami annyit jelent, hogy rendkívüli és méltánytalan károk megítélése az új törvény hatálya alatt nem fordulhat elő.

Pereskedési szempontból jelentősek azok a javasolt változtatások, amelyek azt határozzák meg, hogy a bíróságok hogyan bírálják el a „szándékos bitorlást” és a „méltánytalan magatartást”.

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

Ha a bíróság szándékos bitorlással találkozok, megháromszorozhatja a megítélt kártérítést. Az új törvény azonban megemeli azt a küszöböt, amely felett bizonyítani lehet, hogy valaki szándékosan bitorolt egy szabadalmat. Ez annyit jelent, hogy aki szándékos bitorlást állít, bizonyítania kell, hogy tényleges megdondolatlanság mutatkozott a bitorló magatartásában. Csupán a szabadalom ismerete nem lesz elegendő a szándékosság megállapításához, sem pedig az, hogy a vélt bitorló nem fordult szabadalmi ügyvivőhöz.

Ami a tisztességtelen magatartást illeti, a törvénytervezet lehetővé teszi, hogy egy szabadalomtulajdonos a pereskedés megkezdése előtt kiegészítő vizsgálatot kérjen, aminek alapján a hivatal vizsgálat tárgyává tesz bármilyen további információt, amely lényeges a szabadalom szempontjából. Ha a hivatal módosított bizonylatot ad ki, akkor a szabadalmat nem lehet nem érvényesíthetőnek tekinteni olyan további információ miatt, amely hiányzik az eredeti bejelentésből. A törvénytervezet azonban nem szünteti meg azt a lehetőséget, hogy a bűnös vagy a megtévesztő magatartást büntetni lehessen, és a pereskedés megkezdése után nem lesz lehetőség kiegészítő vizsgálatra.

A peres eljárás további egyszerűsítését jelenti, hogy a törvényből törölni kívánják a „legjobb kiviteli alak vagy megvalósítási mód” megadásának követelményét. Ez jelenleg felesleges terhet ró a bejelentőkre, és megnehezíti a bíróság előtt a szabadalom megvédését.

A törvénytervezet lehetőségeket ad a hivatal anyagi helyzetének javítására. Ilyen szempontból a legfontosabb az a javaslat, hogy a hivatal díjmegállapító hatóság legyen. Az a tény azonban, hogy a hivatal emelheti a díjakat, nem jelenti egyúttal azt is, hogy több pénzhez juthat, mert a képviselőház Ráfordítási (rossznyelvek szerint elvonó) Bizottsága (Appropriations Committee) a hivataltól más területekre irányíthat díjakat.

A törvénytervezet javítani kívánja a szabadalmak minőségét azzal, hogy egy új „engedélyezés utáni felülvizsgálatot” (*post-grant review*) és egy új „*inter partes* felülvizsgálatot” tesz lehetővé a Szabadalmi Peres és Fellebbezési Tanács (Patent Trial and Appeal Board) előtt. (Ez a tanács a fellebbezéseket és az interferenciaügyeket intéző Board of Patent Appeals and Interferences helyébe lépne.) Ezek az eljárások a jelenlegi „*inter partes* újbóli vizsgálatot” a rendes elővizsgálóktól ehhez a tanácshoz helyeznék át. Az érvénytelenséggel kapcsolatos bármilyen kérdést engedélyezés utáni felülvizsgálattal lehetne intézni, míg az *inter partes* felülvizsgálat az újdonság és a kézenfekvőség felülvizsgálatára korlátozódna korábbi szabadalmak és nyomtatott publikációk alapján. Mindkét út alaposabbá tenné az eljárást, és elméletben javítaná a szabadalmak minőségét.

Eltérő lenne azonban a lehetőség ezeknek az új eljárásoknak a megindításához a jelenlegi „szabadalmazhatósággal kapcsolatos lényeges új dolog” küszöb fölött ahhoz, hogy újbóli vizsgálatot indítsanak el. Az ilyen felülvizsgálatok kérelmezésének időtartama korlátozott lesz, ellentétben a mostani *inter partes* újbóli vizsgálattal. Csupán azokat az eseteket lehet majd felülvizsgálni, amelyeknél első pillantásra (*prima facie*) kitűnik, hogy van némi valószínűsége annak, hogy legalább egy igénypontot semmisnek fognak nyilvánítani. Ilyen felülvizsgálatot csupán a szabadalom engedélyezését vagy újbóli engedélyezését követő kilenc

hónapon belül lehet majd kérelmezni, illetve *inter partes* felülvizsgálatot az engedélyezés utáni felülvizsgálat befejezését követő kilenc hónapon belül lehet kezdeményezni.

Ezek az eljárások rendes körülmények között 12 hónapot vettek igénybe, azonban annak következtében, hogy jelenleg 12 000-nél több elbírátlan rendes fellebbezés van a tanács előtt, azokhoz nem fognak egy éven belül nyúlni, és a hivatal számára meg fogják engedni, hogy az *inter partes* felülvizsgálatok számát korlátozza a következő négy évben.

Minden pozitív jel ellenére sem lehetünk biztosak abban, hogy a szabadalmi törvény reformja a közeljövőben bekövetkezik, bár a kilátások jobbnak tűnnek, mint bármikor korábban.

A törvénytervezet sikerét valószínűsítik azok a reakciók, amelyeket a politikusok és a szabadalmakat használók körében lehet tapasztalni. Az IBM, a legnagyobb amerikai bejelentő támogatja a reformot. „Leahy szenátor vezetésével olyan kompromisszumos törvénytervezetet készítettek elő, amely a szellemi tulajdon közösségének valamennyi tagja számára előnyös, és a szabadalmak reformja terén valódi előrehaladást képvisel” – mondta Robert Weber, az IBM első alelnöke, és így folytatta: „A szabadalmi rendszer korszerűsítése, amit ez a törvénytervezet körvonalaz, védeni fogja a feltalálókat, és előmozdítja az innovációt”.

A törvénytervezet sikerét segíti, hogy széles körű politikai támogatást élvez mindkét párt részéről, ideértve a Szenátus Igazságügyi Bizottságának vezetőit, a demokrata Patrick Leahy és a republikánus Orrin Hatch szenátort, akik közösen terjesztették elő a törvénytervezet 2009. évi változatát.